Dosarul nr. 2-22782/23
(2-23107403-12-2-26072023)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

24 aprilie 2024 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Natalia Mămăligă
Grefier Valentina Perjeru

examinând în şedinţă publică în procedură contencioasă cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Prisăcaru Olesea împotriva lui Prisăcaru Ion privind desfacerea căsătoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

La 7 noiembrie 2023, Prisăcaru Olesea a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Prisăcaru Ion. A solicitat desfacerea căsătoriei încheiată cu Prisăcaru Ion, înregistrată în registrul actelor de stare civilă, la *****, de Oficiul Stare Civilă, ***** cu nr.***** și încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la *****, a fost înregistrată căsătoria cu Prisăcaru Ion, la Oficiul Stare Civilă, mun. Chișinău şi trecută în registrul corespunzător al actelor de stare civilă sub nr. *****. A menționat că în căsătorie copii nu s-au născut. A relatat că, ambii au agonisit pe parcursul vieții bunuri mobile și imobile, iar la moment, la etapa extrajudiciară sunt litigii patrimoniale, care au fost soluționate până în prezent, fiecare din ei având diferite viziuni privind partajul lor. Susține că a încercat să formeze cu pârâtul o familie sănătoasă, însă de ceva timp relațiile s-au înrăutățit, fiind lipsită de atenție și susținere din partea pârâtului. Atitudinea pasivă a pârâtului în toate privințele a demonstrat că o perioadă îndelungată de timp a avut doar aluzie la sentimente reciproce, care de fapt au rămas în trecut. A subliniat că pe parcursul ultimilor doi ani nu duc gospodărie comună, pârâtul fiind preocupat de activitățile sale profesionale, astfel a concluzionat că familia creată nu mai poate fi păstrată. La fel, toate încercările de a menține familia nu au dat nici un rezultat, iar încercarea de a clarifica raporturile

familiare la 07 iulie 2023, s-a soldat cu răspunsul pârâtului că el este așa cum este și nu se va schimba, dar dacă dorește poate să inițieze procesul de divorț cu transcrierea pe numele lui a unor bunuri dobândite în căsătorie. Ca rezultat, văzând că familia nu poate fi păstrată, la 10 iulie 2023, a fost nevoită să ridice lucrurile sale personale din apartamentul *****, ***** care a fost dobândite în căsătorie, și să plece cu traiul în imobilul părinților săi, unde domiciliază până în prezent. Consideră că păstrarea familiei în continuare nu este imposibilă.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei Prisăcaru Olesea, avocatul Pîcălău Dorian, împuternicit în baza mandatului nr.2110510 din 5 aprilie 2024 (f.d.28), a susţinut cererea de chemare în judecată şi a solicitat admiterea integrală a acesteia.

Reprezentantul pârâtului Prisăcaru Ion, avocatul Panțiru Victor, împuternicit în baza mandatului nr.1885830 din 2 martie 2024 (f.d.17), în ședința de judecată și prin referința depusă, a recunoscut cererea de chemare în judecată în partea desfacerii căsătoriei, totodată solicitând respingerea cerinței privind încasarea cheltuielilor de judecată, și încasarea din contul reclamantei în beneficiul pârâtului a cheltuielilor de asistență juridică în mărimea de 7 500 lei (f.d.18-19).

Reclamanta Prisăcaru Olesea prin cererea depusă la 01 martie 2024 a solicitat examinarea cauzei în absența sa (f.d.16).

Pârâtul Prisăcaru Ion la şedinţa de judecată nu s-a prezentat, deşi, a fost legal citat despre data, ora şi locul examinării cauzei, instanța considerând posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Audiind participanții la proces şi studiind materialele cauzei instanţa de judecată consideră necesar de a admite acţiunea, reieşind din următoarele considerente.

În acord cu art.2 alin.(3) din Codul familiei, relaţiile familiale sunt reglementate în conformitate cu următoarele principii: monogamie, căsătorie liber consimţită între bărbat şi femeie, egalitate în drepturi a soţilor în familie, sprijin reciproc moral şi material, fidelitate conjugală, prioritate a educaţiei copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreţinerea, educaţia şi apărarea drepturilor şi intereselor membrilor minori şi ale celor inapţi de muncă ai familiei, soluţionare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieţii familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relaţiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor şi intereselor legitime ale membrilor familiei.

În acest sens, instanţa de judecată desluşeşte că în condiţiile nerespectării acestor principii, soţii dispun de oportunitate desfiinţării căsătoriei în temeiurile şi condiţiile statuate de Codul familiei, drept, care nu poate fi limitat sub nici o condiţie.

Este de remarcat că, CtEDO a statuat că nici art.8 şi nici art.12 din CEDO nu garantează dreptul la divorţ (Johnston şi alţii versus Irlanda, hotărârea din 18

decembrie 1986). Însă, nerecunoaşterea dreptului de a divorţa nu echivalează cu absenţa oricărei protecţii convenţionale.

CtEDO s-a pronunţat în mai multe rânduri cu privire la punerea în aplicare a procedurii de divorţ, putând fi identificate elemente care puteau aduce atingere efectivităţii dreptului la căsătorie, astfel că se ajunge la situaţia în care, deşi un drept nu este recunoscut şi garantat de Convenţie, el beneficiază de o anumită protecţie în mod indirect (Valérie Gas şi Nathalie Dubois *versus* Franţa, hotărârea din 31 august 2010; R.R. *versus* Polonia, hotărârea din 26 mai 2011).

Conform art.37 alin.(1)-(3) din Codul familiei, dacă soţii au copii minori comuni şi nu au ajuns la un acord privind întreţinerea, educaţia şi domiciliul acestora sau în lipsa acordului la divorţ al unuia dintre soţi, cu excepţia cazurilor prevăzute la art.36 alin.(2) şi a cazurilor în care căsătoria a fost desfăcută prin încheiere notarială, desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească. Desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească şi în cazurile cînd există acordul la divorţ al ambilor soţi, însă unul dintre ei refuză să se prezinte la organul stare civilă pentru soluţionarea problemei. Instanţa judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că convieţuirea soţilor şi păstrarea familiei în continuare sînt imposibile.

În conformitate cu art.60 alin.(2) din Codul de procedură civilă, pe tot parcursul examinării cauzei, reclamantul este în drept să renunţe la acţiune, pârâtul este în drept să recunoască acţiunea, iar părţile pot înceta procesul prin tranzacţie de împăcare.

La caz, instanţa de judecată atestă că între Prisăcaru Ion, născut la *****, şi Prisăcaru Olesea, născută la *****, a fost încheiată căsătoria şi înregistrată în registrul actelor de stare civilă, la *****, de Oficiul Stare Civilă, ***** cu nr.*****.

În acelaşi timp, în speţă, instanţa de judecată reţine că, viaţa în comun de mai departe a părţilor litigante este imposibilă.

Astfel, din optica celor conturate şi având în vedere faptul că, în cadrul şedinţei de judecată s-a stabilit că, viaţa în comun de mai departe a părţilor litigante este imposibilă, instanţa de judecată conchide de a admite capătul de cerere privind desfacerea căsătoriei. Or, acţiunea de desfacere a căsătoriei urmează să fie admisă doar în cazul în care instanţa judecătorească constată că viaţa în comun de mai departe a soţilor şi menţinerea familiei au devenit imposibile.

În altă ordine de idei, cu referire la pretenţia privind încasarea cheltuielilor de judecată, judecătorul reţine că potrivit art.82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

În concepţia art.94 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a

fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Potrivit ordinului de plată din 10 aprilie 2024 reclamanta Prisăcaru Olesea a achitat taxa de stat la depunerea acțiunii în sumă de 500 lei (f.d.29).

Conform art. 3 alin. (1) lit. c) al Legii taxei de stat nr. 1216 din 03 decembrie 1992 (în redacția la data depunerii acțiunii), pentru cererile de chemare în judecată privitor la desfacerea căsătoriei taxa de stat se stabileşte în cuantum de 200%.

Raţionând prin prisma art.3 alin.(1) lit. c) al Legii taxei de stat, se deduce că reclamant la înaintarea cererii de chemare în judecată, urma să achite taxa de stat în sumă de 40 lei.

Astfel, raportând circumstanțele și probele speței la normele enunțate instanța va admite în parte cerința reclamantului privind încasarea cheltuielilor de judecată și va încasa de la Prisăcaru Ion în beneficiul Olesei Pisăcaru suma de 40 lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru achitarea taxei de stat la depunerea acțiunii. În rest, pretențiile se resping ca neîntemeiate.

Cu referire la cererea pârâtului Pisăcaru Ion privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică, este de remarcat că în acord cu art.97 alin. (3) din Codul de procedură civilă, dacă reclamantul a intentat acţiunea fără a înainta în prealabil pretenţii pârâtului, iar pîrîtul a recunoscut în judecată imediat pretenţiile, cheltuielile de judecată se suportă de către reclamant.

Conform notificării nr.33 din 20 octombrie 2023, recepționată de către pârât la 26 octombrie 2023, avocatul Chirica Iurie în interesele reclamantei Prisăcaru Olesea, întru soluționarea litigiului pe cale amiabilă a notificat pârâtul despre intenția inițierii procesului de divorț și partajul proprietății în devălmășie (f.d. 7).

Instanța menționează că pârâtul nu a prezentat careva probe pentru a demonstra că a fost de acord cu pretențiile înaintate de către reclamantă anterior adresării de către aceasta în instanța de judecată. În absența unor dovezi clare și concludente care să arate că pârâtul a recunoscut sau a fost dispus să îndeplinească cerințele reclamantului înainte, nu se poate justifica compensarea cheltuielilor de asistență juridică. Astfel, pentru a putea fi admisă o astfel de cerere, este esențial să fie furnizate dovezi concrete care să susțină afirmațiile pârâtului.

Din cele expuse, instanţa de judecată concluzionează că cererea pârâtului Pisăcaru Ion privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică, este neîntemeiate şi urmează a fi respinsă.

În conformitate cu art. 236, art.238-241 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată, –

h o t ă r ă ş t e :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de către Prisăcaru Olesea.

Se desface căsătoria încheiată între Prisăcaru Olesea, născută la *****, şi Prisăcaru Ion, născut la *****, înregistrată în registrul actelor de stare civilă, la *****, de Oficiul Stare Civilă ***** cu nr.*****.

Se încasează de la Prisăcaru Ion, născut la *****, cod numeric personal *****, în beneficiul Olesei Pisăcaru, născută la *****, cod numeric personal *****, cheltuielile de judecată în sumă de 40 (patruzeci) lei.

În rest, pretențiile se resping ca neîntemeiate.

Se respinge cererea pârâtului Pisăcaru Ion privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

Copia hotărârii cu privire la desfacerea căsătoriei, în termen de 3 (trei) zile de la rămânerea definitivă, se trimite la Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile din data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei,
Judecător Natalia Mămăligă